

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 13 Απριλίου 2017 — Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte κατά ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

(Υπόθεση C-191/17)

(2017/C 239/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Εναγομένη: ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, σημείο 14, της οδηγίας 2007/64/EK για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά ⁽¹⁾ την έννοια ότι και ο διαδικτυακός λογαριασμός ταμειυτηρίου, μέσω του οποίου ο εκάστοτε πελάτης δύναται (με δικαίωμα άμεσης προσβάσεως στο λογαριασμό και χωρίς ειδικότερη σύμπραξη της τράπεζας) να πραγματοποιεί, με τη χρήση υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής, καταθέσεις σε λογαριασμό αναφοράς, του οποίου δικαιούχος είναι ο ίδιος (τρεχούμενος λογαριασμός στην Αυστρία), και αναλήψεις από τον λογαριασμό αυτόν, εμπίπτει στην έννοια του «λογαριασμού πληρωμής» (άρθρο 4, σημείο 14) και, ως εκ τούτου, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK (ΕΕ L 319, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 25 Απριλίου 2017 — X κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-213/17)

(2017/C 239/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 23, παράγραφος 3, του [κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 (στο εξής: κανονισμός «Δουβλίνο» ⁽¹⁾)] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η Ιταλία κατέστη το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που ο προσφεύγων υπέβαλε στις 23 Οκτωβρίου 2014 σε αυτή τη χώρα, και τούτο παρά το γεγονός ότι οι Κάτω Χώρες ήσαν το πρώτο υπεύθυνο κράτος μέλος λόγω των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, κατά την έννοια του άρθρου 2, αρχή και στοιχείο δ', του κανονισμού «Δουβλίνο», οι οποίες είχαν προηγουμένως υποβληθεί σε αυτό το κράτος και εκ των οποίων η τελευταία αίτηση εξακολούθησε τότε να εκκρεμεί στις Κάτω Χώρες, επειδή το Raad van State [Συμβούλιο της Επικρατείας (Κάτω Χώρες)] δεν είχε ακόμη αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως που ο προσφεύγων είχε καταθέσει κατά της [...] αποφάσεως [AWB 14/13866] του [δικάζοντος δικαστηρίου] της 7ης Ιουλίου 2014;